

Kukka 1/08

Informaatioverkostojen kiltta Athenen kiltalehti

**Määttänen | S. V. ja H. | Käsiennostelu | Saunaillat
Keittiön orjat | Vihaaks ne meitä | Mitä järkee Marko?
Hintahtava keikistely | Opiskelu ilman kilttaa**

Kukkaevoluutio

Ihmisillä on usein tarve jatkaa omaa ek-sistenssiään. Kovin usein tarvetta täyte-tään hankkimalla omia biologisia lapsia, sen sijaan että kerrottaisiin omia ajatuk-sia tuttaville tai kirjoitettaisiin kirjaa. Ihmiset siis preferoi sitä, että he jättävät ohjeita proteiinien valmistamiseen sen sijaan, että jättäisivät oman persoonan mahdollisimman kokonaisena toisten mieliin. Urpoa.

Nykyään katsotaan yleisesti, että kir-joitustaidon keksimisestä lähtien kult-tuurinen kehitys on ottanut biologisen evoluution paikan ihmisten kehitystä eteenpäin vievänä voimana. Siis jos ke-hityksellä tarkoitetaan sitä mihin pys-tytään. Niinku muodostamaan toimivia yhteiskuntia ja menemään kuuhun. Jos haluaa siis ottaa osaa ihmisen kehityk-seen, niin kirjoittaminen on hyvä juttu.

Lopettakaa siis se paneminen ja tehkää juttuja Kukkaan.

=)

Juho Ojala
Päätoimittaja

- 2 Pääkirjoitus**
- 3 Sisällys**
- 4 Lyhyesti**
- 6 Ylemmän keskiportaatan käsiennostelijat**
- 8 Keittiön orjat**
- 10 Saunaillat saunojille**
- 12 Määttänen ja muut**
- 15 Kallis jäykistely**
- 16 Opiskelu ilman kilttaa**
- 20 Tyttöjen tietotekniikkaa**
- 22 Onko järkee?**
- 30 Opintotuki**
- 31 Viimeinen sana**
- 32 Battleship**

Kukka 1/08

Informaatioverkostojen Kilta Athenen kiltalehti

Päätoimittaja: Juho Ojala

Taitto: Juho Ojala

Toimittajat: Eero Martela, Ilona Kuusela, Mikko Piironen, Hilikka Pöhönen, Tuuli Utriai-nen, Hanna Walinen ja anonymous.

Valokuvat: Antti Lustila, Mikko Porkola, Mikko Piironen, Tuuli Utraiainen, Hanna Walinen ym. muita

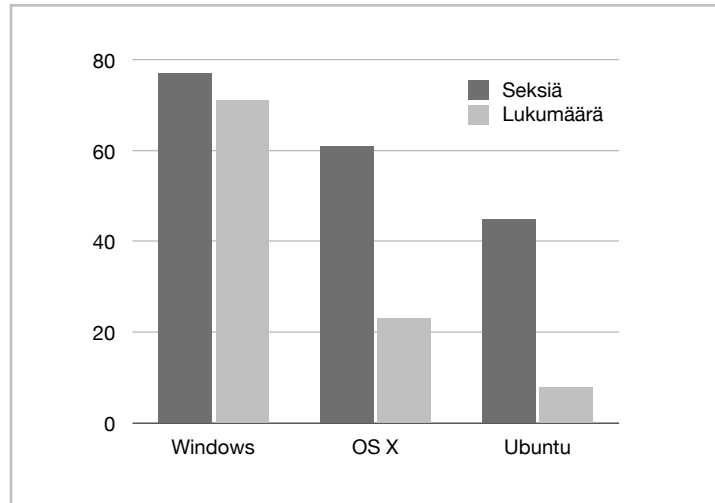
Valokuvat (Creative Commons): Sami Oinonen, Frederik Delaere, Sarai Mitnick, Esparta Palma, Still Burning, wfabry.

Paino: Valopaino Helsinki

Painos: 100 kpl

Seksiä 69 päivänä vuodesta

Kukan seksikyselyn mukaan Infolaiset harrastavat seksiä keskimäärin 69 päivänä vuodessa. Kysely toteutettiin anonyymina Internet-kyselynä, ja seksipäivien määrän ohella siinä kysyttiin käyttöjärjestelmää. Windows-käyttäjät pesivät hienoisesti OS X -käyttäjät seksipäivien määrässä. Ubuntun "häviäminen" Windowsille ja OS X:lle ei ollut yllätys. Kyselyyn vastasi yhteensä 105 henkilöä. Kaksi vastaajaa ilmoitti harrastaneensa seksiä 365 päivänä putkeen. Nämä vastaukset poistettiin epäuskottavina. Tämän jälkeen suurin "tulos" oli erään Windows-käyttäjän 300 päivää. 12 vastaajaa ilmoitti, että seksipäiviä ei ollut yhtään.

Mikko erosi kirkosta kännissä

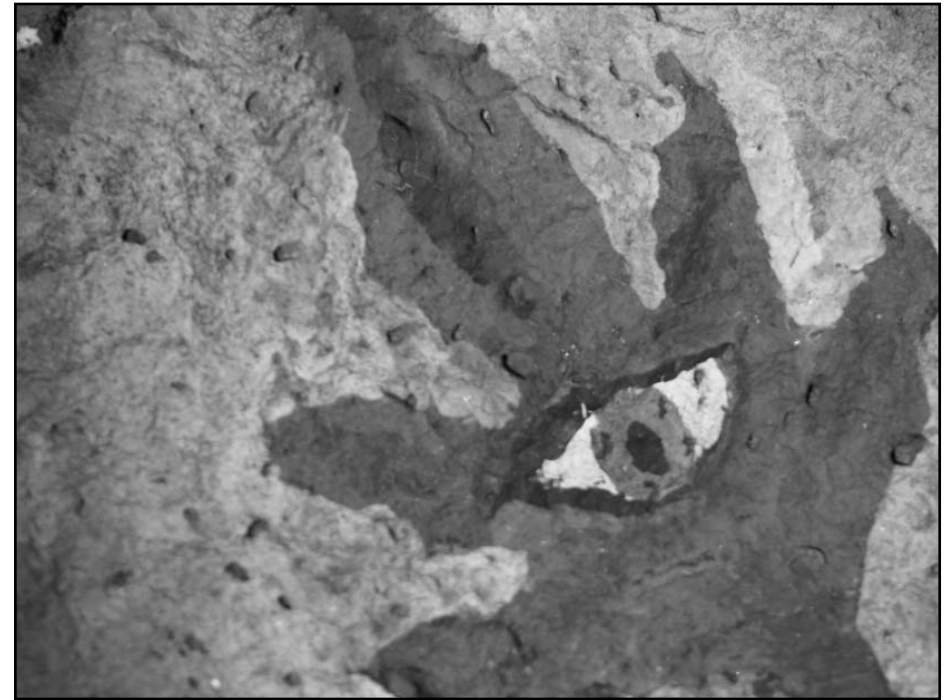
"Joo kyllä tää varsinainen eroamista-pahtuma tapahtui humulissa [sic]" vastaa Mikko Porkola kysymykseen siitä erosiko hän tosiaan kirkosta kännissä. Siihen johtuvaa harkintaa oli kuitenkin tehty aika pitkälle selvin päin. Porkola ei muista enempää tilanteesta, mutta arvelee, että "varmaan oli" hyvät kännit.

Pistettiin kaikki paskaksi

Kaksi kolmannen vuosikurssin infolaisista ja yksi inkkari (inkubiolainen) omien sanojensa mukaan "pistivät paskaksi" tuopin mieheen ravintola Helmessä. Ensimmäinen meni rikki vahingossa, seuraavat ns. tallaustekniikalla. Lisäksi yksi kuohuviinilasi rikottiin lasia kädessä puristamalla. Porttikiellosta välttyttiin. Tällä kertaa homma onnistui käyttämättä baarijakkaraa apuna, toisin kuin aiemmin Club Volumessa.

Taiteiden yö 2007

Emma Henriikka Suhonen lähti kotiin klo 00:31 taiteiden yönä 2007.

Hattiwatti ehti juuri livahtaa kuvasta.

Hattiwatit

Oli Hangon juhannus 2003, vedin teinityyliin komeita kännejä paikallisten kiusana kaikkien muiden kuspääespoolaisten kanssa. Jossain myöhäisessä vaiheessa iltaa eräs tuttu tyttö kysyi, lähdenkö rannan kalliolle polttamaan paukut, pitihän sinne sitten lähteä. Tytöllä oli mukana bongi kotoa ja melkoisesti kukkaa, myös toleranssi oli hieman eri luokkaa kun mulla.. Eka pesä vaihtu toiseen, toinen kolmanteen ja sitten en

enää muistakkaan.. jossain vaiheessa päästiin nauttimaan huonoista övereistä. Iski ihan hirveet vainoharhat ja lähellä olevat katajapensaat alko näyttämään tosi uhkaavilta. Menin jonnekin kallionkoloon piiloon ja sopersin, että "Noi hattiwatit tulee päälle!". Sitä tyttöä tää meininki tais vaan huvittaa, aikakin siihen asti, että se joutu kiskomaan mut pois sieltä kalliolta, koska olin aika vastahakonen.

Anonyymi infolainen

Ylemmän keskiportaana käsienostelijat

Tehdään pieni ajatuskokeilu: kuvitellaan, että T-talon ruokalassa ovat kaikki informaatioverkostoissa opiskelevat. Poistetaan kuvitelmasta aidosti ohjelmointikykyiset. Plop. Lisäksi poistetaan ne, jotka ovat aidosti lahjakkaita ja tietävät, mitä haluavat opiskella ja missä työskennellä. Pienempi plop. Keitä jää

jäljelle? Vastaus: käsiennostelijat.

Käsiennostelijat ovat niitä, jotka tulivat infolle koska eivät keksineet mitä tekisivät lukion jälkeen. Heitä ei kiinnosta ohjelmoiminen. Jos he saisivat valita minä tahansa ammatin maailmassa, heistä tulisi rokkitähtiä, elokuvaohjaajia ja arkkitehtejä. He tietävät, ettei heistä ole siihen. Siksi heidän salainen tausta-ajatuksensa on päätyä tulevaisuudessa auvoiseen y l e m m ä n keskiportaana toimistotyöhön, jossa pitää vaikuttaa osaavalta mutta oikeastaan pitää vain kyetä levittelemään k ä s i ä n . Koska he ovat infolla, he osaavat jo vaikuttaa osaajilta.

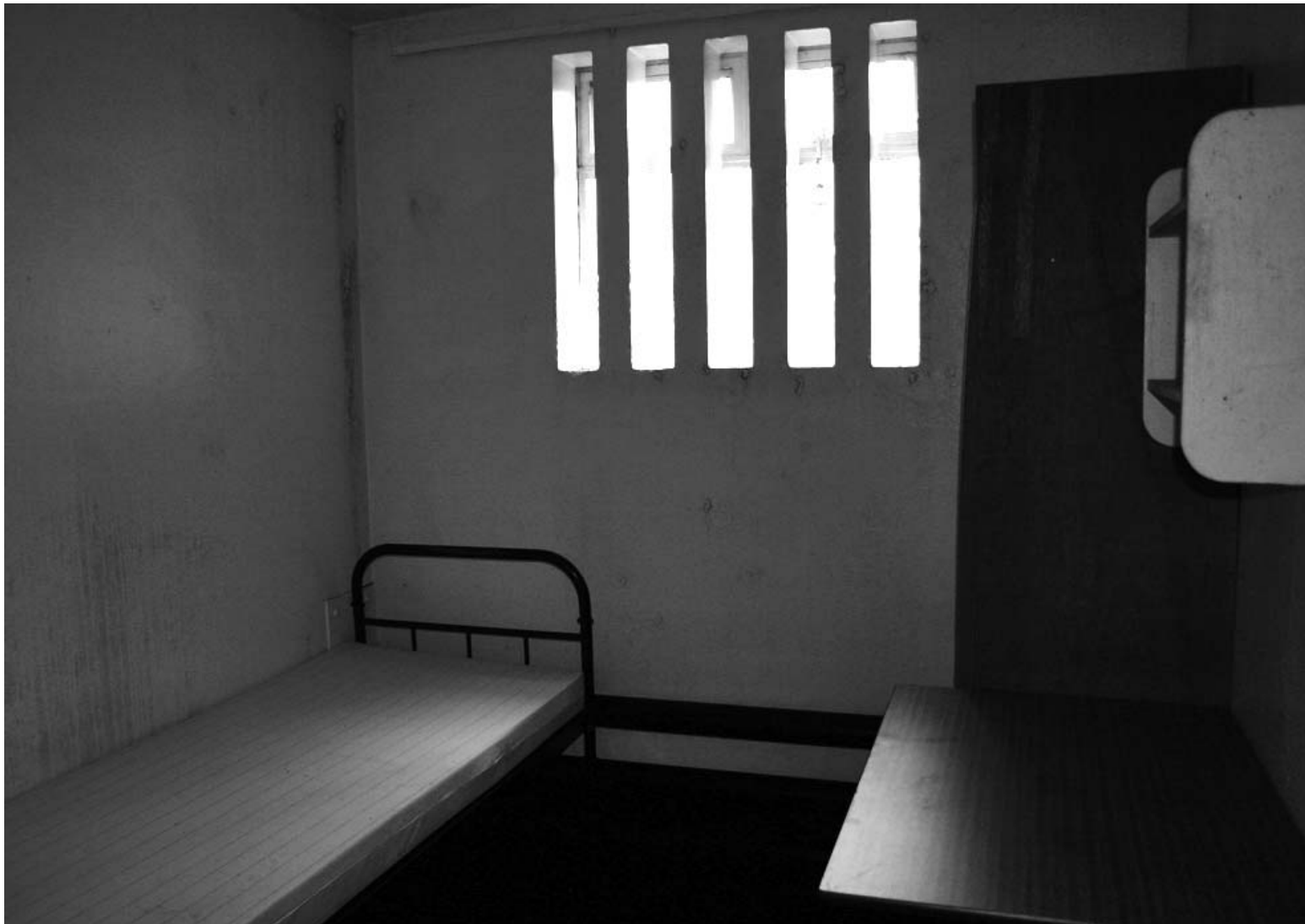
Nämä opiskelijat tietävät tämän,

joten he luovivat tutkinnon lävitse vain maisterinpaperit mielessään oppimatta juuri mitään: moni informaatioverkostojen opiskelija suorittaa tutkintonsa näennäisesti tutkintoteatterissa.

Epäiletkö? Vastaa mielessäsi näihin kysymyksiin: Mitä opit sosiologian kurssilla? Entä millä tavalla suoritit laskenta-toimen kurssin? Mitä muistat tiedon ja osaamisen johtamisen kurssilta? Niinpä.

Korkeakoulujen opetuksen tausta-ajatuksena ei tietenkään ole opettaa asioita – asiat löytää nykyään netistä. Tarkoitus on opettaa ajattelutapa ja toimintamalleja. Siihen nykymuotoinen tenttiperustainen opetus sopii huonosti. Miksi sitten pidetään kiinni? Vastaus: koska tutkintoteatterin ylläpitäminen on kaikille helpointa. Tehokasta se ei ole: tässä syy siihen, miksi suomalaiset korkeakoulut eivät pärjää vertailuissa. Opiskelijat ovat huomattavasti jatkuvasti alenevia vaatimuksia pätevämpiä, vain motivaatio puuttuu. Motivaatio voi löytyä vain, jos opiskelu koetaan kollektiivisesti sekä haastavaksi että hyödylliseksi: henkilökunnan tulisi puuttua tutkintoteatteriin murtamalla oma näennäisen työntekonsa kehä.

Hilikka Pöhönen

Henkilökunnan tilat?

Keittiön orjat

Imperialismin ajat ovat ohi. Orjuus on poissa. Etelävaltiot hävisivät ja sitä raataa. Miksi hemmetissä tunnen kuitenkin piston sydämessäni aina kiikuttaessani astiat T-talon, TUASin tai Yliopistonaukion Unicafen linjastolle? Höyryn keskellä omia ruoantähteitäni nöyökkivä ihminen on yleensä tumma. Pahimmillaan työskentelytilasta tulee mieleen häkki erilaisten metallitasojen tähden - silloin en edes kestä katsoa työntekijää silmiin. Mitä? Mistä on oikein kysymys? Jos T-talon ruokalassa linjaston takana huhkisivat paavoväyrysmäisen kalvakaat miehet, en varmasti kokisi samalaista outoa häpeää kuin nyt. Vaikuttaa huolestuttavasti siltä, että jostain rassistisesta täytyy olla kyse, kun tehdään eroa ihmisten välille rodun perusteella. Pidätkö tummaihoisia heikompina ihmisinä kuin valkoihoisia? Heitäkö pitäisi suojella enemmän kuin Pirkkoja ja Tee-muja? Oi, yhteiskunnallinen konteksti ja "maahanmuuttajat hoitavat roska-ammattit" -ongelma/ratkaisu ongelmaan varmasti pelastaisi minut tästä mangrovesuosta. Yhteiskunnan syyttäminen on niin helppoa, että aijai. Melkein voin jo ristiä kädet niskan taa. Pahaksi onneksi olen osa yhteiskuntaa. Mitä tehdä?

Nimim. Normaali(ko?)

Saunail- lat sau- nojille

Kun pääsin TKK:lle, sain kutsun tutustumis-saunailtaan. Hämmennyneenä ihmettelin, eikö olisi parempiakin tapoja tutustua kuin saunominen. Minulle saunominen on aina tarkoittanut rentoutumista ja peseytymistä. TKK:lla opin kuitenkin nopeasti, että saunailta tarkoittaa bileitä ja yleensä bileet myös tarkoittavat saunailtaa. Vaikka opin tämän, en silti ole ikinä ymmärtänyt, miksi näin on.

Väitän, että saunan mahdollisuus tekee monista bileistä huonommat. Yleensä bilefilis kasvaa, mitä enemmän on osanottajia suhteessa tilan kokoon, ja toisinpäin. Athenen kaltaisessa pienessä killassa, on saunailtableissa melko väljää. Rantsun kaltaisessa isossa tilassa tämä korostuu. Parhaimmillaan rantsun saunassa onkin yli puolet bileiden osanottajista. Tämä johtaa tietenkin

Ilona valitsi vaatteita hetkisen ja laitto hiukset ja naaman nätiksi.

siihen, että itse juhlatilassa väkijoukko saattaa kutistua hyvinkin pieneksi. Näin ollen saunomisen mahdollisuus on tehnyt bileistä huonommat niille, jotka eivät sauno. Asiaan liittyy tietenkin myös toinen puoli, eli saunojat, jotka varmasti nauttivat saunahetkistään. Luulen kuitenkin, että vain osa saunojista on sitä

mieltä, että saunan mahdollisuus ehdottomasti *parantaa* kaikkia bileitä. Väitteeni perustuu tähän luuloon. Jos suurin osa bileiden osanottajista on sitä mieltä, että saunomisen mahdollisuus ei tuo merkittävää lisää bileisiin, on saunomisen mahdollisuus enemmän negatiivinen seikka bileiden kannalta.

Puhun nimenomaan Bileistä. Semmoisista saunailloista, joita voi sanoa bileiksi. Rauhallisemmat saunailat ovat toki eri asia. Kaverien kanssa silloin tällöin saunominen on varmasti monista mukavaa.

Kerron myös, miksen halua saunoa. Saunomisen ja dokaamisen yhdistäminen on epäterveellistä (kehon kuivuminen ja verenpainejutut, googlatkaa ite). Voisin itsekkin muuten todeta, että ihan sama, mutta kun tulee huono olo. Saunominen myös tarkoittaa minulle tosiaan rentou-

Nyrkkisääntönä voidaan pitää, etten halua bilettää alasti meikittä

tumista ja peseytymistä. En kuitenkaan halua peseytyä bileissä, eikä bilesaunonta tarjoa mahdollisuutta rentoutumiseen. Ymmärtäkää myös se, että olen laittanut hiukset ja naaman nätiksi ja valinnut vaatteita hetkisen. Nyrkkisääntönä voidaan pitää, etten halua bilettää alasti meikittä.

Moni muukin ehkä yhtyy yläolevaan.

Koska en halua saunoa, ja biletysseurani koostuu suureksi osaksi komeista miehistä, kärsin saunailtableista valtavasti. Kun jossain vaiheessa iltaa seurueeni siirtyy saunan puolelle jatkamaan, vaihtoehtoni ovat lähteä mukaan saunaan "bilettämään" tai jäädä juhlien tyhjemmälle puolelle. Kysynpä vaan, onko tämä tilanne reilua järjestää *jokaisiin* bileisiin?

Ilona Kuusela

Kukan avoin kirje Aapelille

Hyvät Aapelin kehittäjät! Laitoin teille jo muutama päivä sitten bugiraportin koskien Super Minigolf -peliä. Bugissa on kyse siitä, että 5-6 pelaajalla pelatessa 1-2 kahden pallon värit eivät vastaa tuloslistan värejä. Vika on häiritsevää, vaikkakaan se ei estä pelaamasta peliä. Toivon, että ymmärtäisitte asian tärkeyden ja korjaisitte vian.

Juho Ojala
Kukan päätoimittaja

Määttänen ja muut

The neutrality of this article is disputed.
Please see the discussion on #purkusessio

“Oon jättänyt menemättä niin en ole kärsinyt”, on Ville Sundbergin vastaus kysymykseen siitä, onko hän ärsyyntynyt mihinkään luennoitsijaan. On yleistä pitää Villen tavoin suurta osaa luennoista kannaltaan ajanhukkana. Janne Pajusalon mukaan “näyttää siltä ettei luennoilla käyminen tue lainkaan tentin kirjoittamista, vaan olisi järkevämpää vain lukea sama aika kotona sitä tenttikirjaa”.

Luennoitsijat ovat usein huonoja esiintyjiä, ja lukevat vain hitaasti monotonisella äänellä kalvojaan auki, vailla mitään interaktiivista yleisön kanssa. Pahimmassa tapauksessa kalvot eivät ole edes omia, vaan joku on antanut 10 minuuttia aiemmin Powerpoint-esityksellä varustetun usb-tikun kouraan ja sanonut että mene pitämään luento.

Luentojen laatuongelmat liittyvät vahvasti rahoituksen puutteeseen, eikä ole kovin hyödyllistä rutista vähäisiin resursseihin liittyvistä asioista. Luennoitsijoiden asenneongelmat ja huonosti toteutetut käytännön järjestelyt ovat kuitenkin ilmaiseksi korjattavissa olevia asioita.

On varmaan reilua puhua asenneongelmasta, jos luennoitsija jättää lauseen kesken huomattessaan kellon olevan varttia vaille. Näin teki infon filosofian kurssia luennoinut Pentti Määttänen. Pena jakaa mielipiteitä: “Määttänen. Musta Määttänen on hyvä. Hurlumpsista ja muuta settiä” kertoo Seppo. “Luennot oli neljä tuntia ja helvetin tylsää, toteaa Mikael. Penasta itsestään Mikaelilla ei ole omien sanojensa mukaan mitään julkaisukelpoista sanottavaa. Miia kertoo,

Satu Elisa Schaeffer

16:12 -!- Irssi: Join to #inf-0.3100 was synced in 1 secs
15:12 <@satuelisa> terve
15:12 <@satuelisa> etkö mahtunut topiin vai mikä sut tänne toi? ;)
15:12 < tapio^> hei
15:12 < tapio^> aika hyvin arvattu:
15:13 <@satuelisa> paa mulle maili elisa.schaeffer@tkk.fi niin lisään sut itse topiin heti kun saan selvitettyä mistä me saatais isompi luentosali
15:13 <@satuelisa> laita opiskelijanumero
15:13 <@satuelisa> ainakin vanhalla opetopilla pysty lisäilemään sakkia
15:13 <@satuelisa> laitan sitte sulle postia jollen onnistunut ;)
15:14 < tapio^> no niin laitoin
15:14 <@satuelisa> hienoa
15:14 <@satuelisa> hitaat mailit, ei oo tullu vielä ;)
15:15 <@satuelisa> nyt tuli
15:15 <@satuelisa> hoidan asiaa parhaan kykyni mukaan maanantaina
15:15 < tapio^> joo kiva
15:15 <@satuelisa> mailaankin proffaa tosta salihommasta itse asiassa nyt heti...
15:16 <@satuelisa> voinko auttaa jossain muussa asiassa vai onks homma muuten kondiksessa for now?
15:18 < tapio^> on. kiitos.
15:18 <@satuelisa> gr8 ;)

Hei Mikko!

Oikein mielelläni autan. Laita mut johonkin pikaviestihäkkyrään niin jutellaan reaaliajassa. Aiheesta on tosi paljon kirjallisuutta ja rajausmahdollisuuksia on paljon. Kuka sulle laitettiin ohjaajaksi?

.elisa

Skype ja Yahoo Messenger: zatueli5a
MSN Messenger: zatueli5a@hotmail.com
Google Talk: zatueli5a@gmail.com

Pentti Määttänen

Positiivista on se, että huomaat käsitteen käsitteen ongelmallisuuden (lukionoppikirjat voisi muuten jättää tässä vaiheessa sivuun, ne eivät olekorkeakouluopintoja varten).

Lopussa “uhoat” että olisit keksinyt saman (Russellin keksimän) asiankymmenessä minuutissa. Tokkopa. Matemaatiikan historiaan pätee, että joku tyyppi pohti aikoinaan ongelmaa kaksikymmentä vuotta, kunnes sai sen paperille. Sen jälkeen lukiolaiselta menee keskimäärin kaksikymmentä minuuttia sen ymmärtämiseen. (Riippuu tietysti vähän ongelmasta. Sinulta taitaa jäädä esimerkiksi Fermat’n kuuluisan ja yksinkertaisen lauseen muutaman vuoden takainen todistus lukematta.)

Mitäpä jos uhraisit päivittäin kymmenen minuuttia elämästäsi, ja keksisit aina jonkin vastaavan UUDEN seikan. Saatkin sitten käydä pokkaamassa Nobelin palkinnon kerran vuodessa. Lykyä tykö!

että hän suorittaa kurssin vasta sitten, kun Pena väistyy. "Sen on pakko kuolla ennen mua", Miia (23v.) järjelee.

Miiaa ilahduttanee se, että tänä vuonna filosofiaa ei enää luennoi Pena, vaan Mikko Martela, jonka viime vuonna pitämät praktikumit saivat kiitosta. Pena-faneja tietysti harmittaa. Kiinnostavaa tapaukseen liittyen on se, että muutokseen vaikutti ilmeisesti vahvasti opiskelijoiden antama palaute. "Kyllä me ollaan laitettu sellaista viestiä eteenpäin, että nykyinen konsepti ei toimi",

Kuvan hautakivi ei liity tapaukseen.

toteaa Athenen entinen opintovastaava Tuomo Eloranta.

Hyviä luennoitsijoita

Kukan kyselyssä kehuja opiskelijoilta keräävät Eloranta, Hakula, Kiravuo, Scha-

effe ja Wallenius. Tosin Eloranta englanniksi "änkyttää niin paljon että siitä ei saa mitään selvää eikä jaksa pidemmän päälle kuunnolla". Janne Käelle on jäänyt mieleen markkinoinnin luennoilla vierailut Petri Parvinen: Sil on hyvät setit. Hauska ja vakuuttava showmies".

Kallista jäykistelyä

Laittautuminen ja jäykistely saavat tapahtuman tuntumaan merkityksellisemmältä ja laatuksellisemmalta, mutta mikä helvetin merkitys sillä on, että kiltta on toiminut taas yhden vuoden ilman konkurssia? Vappuna ja vappusitseillä ei juhlita mitään erityistä, mutta kuitenkin käsitykseni mukaan opiskelijajuhlomisesta pitävät ihmiset latautuvat massiivisesti niihin. Kokemuksesta voinkin sanoa, että parhaat juhlat vaativat vain kaksi asiaa: hyvän latauksen ja pakottamalla ihmiset jatkamaan pitkään. Rahan polttaminen ei välttämättä nosta ihmisten riemua nollien määrän mukaiseen potenssiin (poikkeuksiakin on linkki?). Kuinka paljon enemmän riemua saan irti siitä 120 (pääsymaksu + killan tappio / kävijöillä) eurosta, jotka minuun käytetään vuosijuhlissa, kuin viidestätoista eurosta, jotka käytetään vappusitseihin?

Athenessa on mielestäni tavallaan jalat maassa olevia ihmisiä, jotka eivät liikaa näennäisille krumeduureille kumartele. Miksi emme siis erottuisi kulutusjuhlajoista ja järjestäisi vuosijuhlaa omalla tavallamme? Turhaan viskomme rahaa kimalteluun pääasian ympärille – rakkaat kiltalaisethan todellisen juhlan muodos-

Samuli Lång valmistelemaan vuosijuhlaa.

tavat. Suoraan sanottuna tytötkin ovat oikeasti paremman näköisiä ilman outoa juhlapukua, luonnottomia hiussäperryksiä ja ylimaalattua meikkiä.

Perutaan vuosijuhlat!

Järjestetään korvaavat juhlat aivan omalla tavallamme. Pienemmällä budjetilla. Tehtäisiin se edes joka toinen vuosi. Näin voisimme nostaa yli jäävillä rahoilla tavallisten saunailtojen laatu X:n verran asiakasta kohden uusiin sfääreihin. Pidetään sitsejä siisteissä paikoissa, järjestetään silliksiä ja jatketaan virallisilla jajatkoilla.

Tuossa ajatuksessa on vain yksi huono puoli. Infoähky on pirun hauska monipäiväinen spektaakkeli, jonka erilaiset vaiheet ja perinteet tuovat vaihtelua ja jatkuvuuden tunnetta tavallisten saunailtojen kyllästyttämään arkeen.

Lyhyesti: Opiskelijoiden taso ja studio 1

Hakijamäärät infolle ovat laskeneet. Kukka kysyi nykyiseltä Studio1-pääassistentti Ville Sundbergiltä, onko hän havainnut muutosta opiskelijoiden tasossa. Sundbergilla ei ollut mitään intuitiivista fiilistä siitä, onko opiskelijoiden taso tai ohjelmointitaito muuttunut. "Tän vuoden projektit on kyllä paljon siistimpiä kuin silloin kun itse olin fuksi", osaa Sundberg kuitenkin sanoa.

Sundbergin mukaan se voi johtua siitä, että tänä vuonna on rohkaistu enemmän graafisten juttujen tekemiseen animaatiodemoluennon avulla. Kysymys jää siis avoimeksi.

Opiskelu ilman kilttaa

Hanna Walinen

Vieläkö muistat miltä tuntui aloittaa opiskelut TKK:lla? Palauta mieleesi Varaslähtö, ISO-henkilösi ja phuksiryhmäsi, saunaillat, phuksisitsit, rastisuunnistukset ynnä muut bileet sekä tapahtumat.

Kuvittele seuraavaksi mielessäsi toisenlainen aloitus: Olet juuri muuttanut uuteen opiskelukaupunkiisi, missä et tunne juuri ketään. Ensimmäisenä yliopistopäivänäsi kierrät tutorin perässä pikaisesti noin 20 hengen ryhmässä osastosi tärkeimmät tilat: kirjasto, luentosalit, tietokonehuone sekä ruokala. Tämän jälkeen tutor toivottaa hyvät opiskelun alut ja poistuu takavasemalle. Seuraavana päivänä alkavat satojen henkien massaluennot, haet katseellasi epätoivoisesti eilisellä kierroksella nähtyjä edes etäisesti tuttuja kasvoja. Yhden paikallistetuasi hakeudut viereen ja tervehdit siinä toivossa että tämä muistaisi sinut eiliseltä.

Kuulostaako ikävältä? Tämä on kuitenkin arkipäivää saksalaisille opiskelijoille täällä Münchenin Teknisessä Yliopistossa, missä vietän

Erasmusvaihtoani. Killat ja kiltatoiminta ovat täällä tuntemattomia käsitteitä eikä varsinaista teekkarikulttuuria ole. Vaihtarina tosin olen onnellisemmassa asemassa kuin saksalaiset phuksit, sillä kv-toimisto on alusta asti järjestynyt vaihtareille paljon toimintaa kuten säännöllisiä kantapöytätappeamiaisia, retkiä ja bileitä.

Mistä sitten täkäläiset löytävät opiskelukaverinsa? Mahdollisuuksia ei ole monia, yleisin tapa on istua kunkin kurssin

luennoilla aina suurin piirtein samassa kohtaa luentosalia ja yrittää tutustua viereen osuneihin opiskelijoihin. Koska moni muukin haluaa epätoivoisesti löytää kavereita, muutkin hakeutuvat jatkuvasti suurin piirtein samoille paikoille ja keskustelun aloittamista tuntemattoman kanssa ei katsota pahalla silmällä. Toinen vaihtoehto on opiskelijayhdistykset, niitä tosin on huomattavasti vähemmän kuin TKK:lla ja ideaaltaan esimerkiksi Akateemisen satsiseuran tyyppisiin yhdistyksiin ei täällä juuri

Saksalainen opiskelija-asuntola. (Kuva: Hanna Walinen)

törmää. Valitettavan monissa yhdistyksissä huomaa myös sen, että moni on hakeutunut niihin vain CV-merkinnän perässä, eikä oikeaa innostusta yhdistystä kohtaan välttämättä ole

Paras tapa löytää oikeita ystäviä täällä onkin muuttaminen WG-asuntoon. WG eli Wohngemeinschaft voidaan parhaiten

Akateemisen satsiseuran kaltai-siin yhdistyksiin ei täällä juuri törmää

kääntää kommuuniksi. WG on Saksassa erittäin yleinen opiskelija-asumismuoto, ryhmä kaveruksia vuokraa yhdessä asunnon ja jokainen

saa oman huoneen. Yhden muuttaessa pois tilalle haetaan ilmoitusten avulla uusi. Kämpää katsomaan mennessä voikin varautua joutuvansa työpaikka-haastattelun kaltaiseen kuulusteluun ihanteellisen kämppiksen löytämiseksi. Perinteisessä WG:ssä vallitsee yhteisöllinen tunnelma, kämppisten kanssa kokataan, vietetään aikaa ja juhlietaan. Sama yhteisöllisyyden kaipuu heijastuu myös virallisiin opiskelija-asuntoloihin, lähes jokaisella asuntolalla on kellarissaan oma pieni baari, jossa järjestetään viikoittain tapahtumaa talon asukkaille. Muitakin yhteistiloja on ja usein myös jokaisessa kerroksessa on yhteiskeittiö/olohuone, vaikka kerroksessa olisi pelkkiä yksiöitä. Näitä tiloja käytetään esimerkiksi ns. Stockwerkpartyihin, joihin kaikki kyseisen kerroksen asukkaat osallistuvat.

Killatonta opiskelua nyt 8 kuukauden ajan täällä Münchenissä seuranneena voin sanoa, että hieman on tullut ikävä Athenea ja suomalaista teekkarikulttuuria, vaikka täällä olenkin loistavasti viihtynyt (ja jäisin pidemmäksikin aikaa ellei diplomityö kutsuisi Suomessa). Yhden parannuksen tosin täältä mukani tosin suomalaisen teekkarikulttuuriin: TKY:n ja HOAS:in soluissa kämppiksiä pidetään usein välttämättömänä pahana, jota siedetään koska vaihtoehtoja ei juuri ole. Pienen asenne- ja tapamuutoksen myötä kyläänkin saisi helposti WG-tyyppistä yhteisöllisyyttä ja asumismukavuus tuplaantuisi.

Asuntolan ovi. (Kuva: Hanna Walinen)

Tyttöjen tietotekniikkaa

Vuoden 2005 ensimmäisessä numerossa Johannes Koponen ja Antti Lustila teettivät melko laajan kyselyn kanssa teekkariemme keskuudessa. He kysyivät vastaantulijoilta, että mikä Athene

“TKK:n kuumimmat kishat” - Mies, Tik

”Vaikka moneen muuhunkin tutkinto-ohjelmaan otetaan vähän väkeä sisään, vaikuttaa informaatioverkostot liittävän opiskelijansa tiukemmin yhteen. En tiedä, johtuuko se itse opinnoista vai siitä että kaikki opetetaan irkkaamaan heti ensimmäisenä vuonna.” - Nainen, Sik

”Tyttö joka on kauhuissaan saatuaan tietää, että informaatioverkostojen opiskelu on lähinnä koodausta” - Mies, KK

”vaikuttaa siltä että motivaatio niin opiskelua kuin opiskelijaelämäkin kohtaan on korkea” - Nainen, Sik

”Infolla tuntuu olevan kova kilpailu opiskelijoiden välillä” - Nainen, pjK

”Infolla on paljon tyttöjä” - Nainen, VK

”Infolla opiskelee niitä tyyppisiä, jotka eivät päässeet tutalle” - Nainen, Tuta

”Pientä ylemmyyskompleksia havaittavissa” - Mies, Tik

”Koodausta mediaseksikkäämmällä nimellä” - Mies, KK

on ja oikein vastanneilta vielä heidän mielikuvaansa Athenesta. He haastattelivat 38 teekkaria ja heistä vain noin 23 tiesi ylipäänsä, mikä Athene on. Athenen tienneistäkin 22% oletti meidän lukevan keskimääräistä enemmän laajaa fysiikkaa. Jutun voi lukea kiltalehtiarkistosta.

Emme ole enää pienin ja nuorin kilta, sillä Otaniemeen syntyi juuri iltatähti Inkubio. Athene on jo vakiinnuttanut asemansa teekkarimaailmassa ja se tunnetaan laajasti, joten lähdin suoraan hakemaan mielipiteitä. Haastateltavat saivat vapaasti tuoda ilmi ajatuksiaan Infosta ja Athenesta. Heitä oli 11.

Haastatelluilta udeltiin muun muassa, että minkälainen on heidän mielestään stereotyyppinen Athenelainen. Vastaukset pyörivät samoissa käsitteissä, kuin itse Athenelaisten mielissä: hippejä, humanisteja ja hyvin sosiaalisia. Luovuus tuli myös esille. Mielenkiintoinen seikka stereotyyppikuvailuissa on se, että puolet vastaajista kuvailivat stereotyyppisen Athenelaisen tytöksi. Loputkin mainitsivat infon tsiksit muussa yhteydessä.

Yhtenäinen näkemys vastaajien keskuudessa oli, että Athene on tiivis ja aktiivinen kilta. Monet tuumivat, että Athenelaiset viihtyvät erityisen hyvin keskenään niin kiltatoiminnassa kuin vapaa-ajallakin. Mainittiinpä myös, että Athenessa on paljon ihmishuhdramatiikkaa ja että kaikki tietävät toistensa

asiat. Näistä kuvauksista mieleeni nousi kuva pienestä kyläyhteisöstä, jossa kenenkään yksityiselämä ei ole salaisuus.

Tutkinto-ohjelmana Informaatioverkostot sai hieman erilaisia mielipiteitä. Yhden näkysi näkemys oli, että Informaatioverkostojen opinnot eivät ole kovin teknisiä, vaikkakin sentään pesivät Tutan tässä suhteessa. Suurin osa ajatteli Informaatioverkostojen opintojen olevan lähinnä koodausta. Mielenkiintoinen ja yhtenäinen näkemys tuli ilmi vajaan puolelta vastaajista: stereotyyppinen Athenelainen vaikuttaa humanistilta, mutta tarkempi opintojen tutkiminen paljastaakin suuren määrän koodausta. Nörttiytemme on siis paljastunut.

Yritin kalastella negatiivisia mielipiteitä vastaajilta. Mitään hurjan negatiivista ei ollut kellään sanottavana. Vastauksissa kommentoitiin kuitenkin, että vaikutamme kilpailuhenkisiltä ja että sotkeudumme toisiimme. Positiivisena mielikuvana ei myöskään voi pitää sitä, että Infolla olisi paljon opiskelijoita, jotka olisivat oikeasti halunneet Tutalle. Tiikin suunnalta pohdittiin,

että mihin työhön opintomme oikein tähtäävät. Olen neljän Athenevuoden aikana myös kuullut, että Athenelaiset tytöt ovat melkoisia pissiksiä ja että vaikutamme ylimielisiltä. Oli totta tai ei, negatiiviset mielikuvat pistävät aina miettimään. Kaiken kaikkiaan voimme olla maineeseemme kuitenkin tyytyväisiä, sillä yhteenkään kuulemaani mielikuvaan tai stereotypiaan ei kuulu inhottavalta kalskahtavia nimityksiä, kuten känniääliö, irstailija tai nörtti. Enkä ole kuullut, että Athenelaiset olisivat epätoivottua seuraa. En tiedä mitä soveltuvuuskokeemme mittaa, mutta jotain hienoa sen on oltava.

Ilona Kuusela

Nörttiytemme on paljastunut.

Onko järkee?

Kukka kysyi Marko Niemiseltä, mitä järkeä on opiskella käytettävyyttä.

Juho Ojala ja Marko Nieminen

Olenpa kovin hyvilläni, kun kuulen, että tämänkaltaisia kysymyksiä pohditaan myös luentosalien ulkopuolella. Hyvät kysymykset kun taitavat olla joskus jopa tärkeämpiä kuin niihin saatavat vastaukset. Olemme opettaja- ja tutkijaporukkamme kanssa joskus pohdiskelleet erityisten käytettävyyssitsien pitämistä, joissa tämän kaltaisia kysymyksiä voitaisiin puida. Katsotaan, saadaanko sellaisia aikaiseksi. Ajatustenvaihto hieman epävirallisemmalla foorumilla olisi varmasti mielenkiintoista ja ehkäpä jopa hyödyllistäkin.

Käytettävyyssopinnoissa painotetaan käyttäjakeskeistä tuotekehitysprosessia ja siihen liittyvää käyttäjätutkimusta. Käyttäjätutkimuksen tuloksena ei kuitenkaan koskaan saada, että nyt meidän pitäisikin näiden nappuloiden tilalle saada tällainen iPodin click-wheel tai Wii-kaukosäädin. Siis käyttäjät ei keksi sitä.

Oikeassa olet, käyttäjät eivät tällaisia yleensä keksi. He kun eivät ole suunnittelijoita - eikä heidän pidäkään olla. Suunnittelijalla on oma roolinsa ja vas-

Kaikkien käyttötilanteiden tunnistaminen on keskeinen haaste käyttäjakeskeisessä suunnittelussa.

tuunsa: Jännittävien uusien ratkaisujen hahmottelu ja kehittäminen onkin useimmiten suunnittelijan vastuulle kuuluva asia.

Käyttäjät ovat erikoisosaajia nimenomaan omassa tehtävissään ja välineiden käyttämisessä, eivät käytössään olevien

välineiden suunnittelussa. Suunnittelijan ammattitaitoon ja tehtäviin taas kuuluu riittävän ymmärryksen muodostaminen käyttäjästä ja käyttötilanteesta, jonka pohjalta esimerkiksi iPodin click-wheel tai Wii-kaukosäädin voidaan sitten keksiä. Ja keksimiseen toki tarvitaan muutakin tietoa ja osaamista kuin

ainoastaan käyttäjätietoa. Kyllä se tekniikan suomien mahdollisuuksien yhdistäminen käyttäjätietoon on aivan olennaisessa osassa.

Pitäisin tässä tärkeänä nimenomaan “riittävän ymmärryksen muodostamista”. Käyttäjän ymmärtäminen (siis nimenomaan ymmärtäminen, ei vain havaintojen kirjaaminen ja toteaminen) muodostaa yhden tausta-aineiston, jonka pohjalta suunnittelija voi lähteä hahmottelemaan myös perinteisistä poikkeavia ratkaisuja. Monipuolinen näkemys siitä, millaiseen tilanteeseen uusi tuote, palvelu tai vaikkapa interaktiivaine sijoittuu, luo perustan ja puitteet uusien yllättävienkin ratkaisujen kehittämiseksi. Tästä tekniikan, käyttäjien ja käyttötilanteiden tasapainoisesta osaamisesta ja ymmärtämisestä kasvavat ja löytyvät uudet innovatiiviset tuote- ja palveluratkaisut.

Käyttäjakeskeiseen suunnitteluun kuuluu eri osa-alueita, joilla on tuotekehityksen näkökulmasta erilaisia tavoitteita, toisella menetelmällä testataan ja arvioidaan ja toisella tuotetaan suunnitteluratkaisuja. Menetelmät eivät rajoitu tokikaan pelkästään arviointiin ja erilaisten suunnittelusääntöjen käyttöön. Käytettävyyden testauksella arvioidaan kehitettyjä tuoteratkaisuja, käyttäjätutkimuksella haetaan perusteita tuoteratkaisujen ke-

hittämisen pohjaksi, ja käyttöliittymäsuunnittelulla toteutetaan suunnitelmia.

Käyttäjakeskeinen konseptisuunnittelu on se osa-alue, johon kuuluu mukaan vahvasti myös innovointityöskentely: tämän tuella kehitetään myös kokonaan uusia ja yllettäviäkin ratkaisuja. Suunnittelun pohjalla oleva käyttäjätietous antaa tässä mahdollisuuden peilata kehitettyjä ratkaisuja kuitenkin osaksi käyttäjien toimintaympäristöä siten, että käytettävyyttä ja käyttäjäkokemusta saadaan kohdalleen.

Ja tärkeämpi pointti: jos ajatellaan suuria suunnittelijoita, kuten Alvar Aaltoa, joka on suunnitellut huonekaluja ja rakennuksia (joihin siis liittyy käytettävyyssnäkökohtia), niin eihän ne ole mitään prosessiosaajia. Tuntuu siltä, että hyvällä näkemyksellä on paljon enemmän merkitystä kuin Nielsenin heuristiikkojen osamisella. Tiedostan, että "sankarisuunnittelijanäkemyks" on ollut vallalla ennen, ja että sitä pidetään ainakin joissain piireissä vanhentuneena.

Sankarisuunnittelija?

Kysymys on myös siitä, millä tuo "hyvä näkemys" on syntynyt. Varsin monilla "sankarisuunnittelijoilla" on toki vankkaa osaamista joko opintojen tai kokemuksen kautta. Ilman osaamista ja ymmärrystä kovinkaan monesta tuskin maailmankuulua suunnittelijaa tulee. Tämän lisäksi kyseessä ovat varmasti eittämättä myös omalla alueellaan erityisen lahjakkaat ihmiset.

Kun puhumme perusopetuksesta, jota

yliopistoissamme annetaan, lähtökohtana on tietenkin eri osa-alueiden perusasioiden opettaminen. Näin on myös käyttäjakeskeisen suunnittelun osalta. Peruskurssien jälkeisillä kursseilla käydään sitten hieman syvällisemmin läpi suunnittelun eri osa-alueisiin purettavia käyttäjakeskeisyyttä painottavia menetelmiä ja menettelytapoja. Tämän kokonaisuuden pohjalta uskomme kaikilla maisteritasoisilla opiskelijoillamme olevan sellaisen perusosaamisen, jonka turvin käytännön käytettävyyteen aloittamiseen on edellytykset olemassa. Taidot ja näkemys hioutuvat sitten käytännön projektityöskentelyn kautta kokemuksen karttuessa.

Myös ohjelmistotuotannon puolella on käyty keskustelua siitä, onko prosessi- ja menetelmäosaaminen tärkeää. Ohjelmistokehittäjiksi voidaan pyrkiä esimerkiksi palkkaamaan vain erityisen taidokkaita ja osaavia suunnittelijoita. Kun kyseessä ovat fikset kaverit, voi olla, että prosessiasioilla ei niin suurta väliä ole: Fikset kaverit tekevät fiksuja asioita ja hyvää jälkeä syntyy kuin itseltään. Jos aina ei kuitenkaan ole mahdollisuutta lähteä valikoimaan ja palkkaamaan vain näitä erityisen hyvin tiettyyn tehtävään sopivia erityisen fiksuja kaveriteita, on prosessiajattelusta varmasti hyötyäkin. Prosessiajattelulla päästään kokonaisuuden näkökulmasta ehkä kui-

Kun kyseessä ovat fikset kaverit, voi olla että prosessiasioilla ei niin suurta väliä ole

tenkin "tasalaatuisempaan toimintaan", jonka puitteissa projekteista saadaan jatkuvana tuloksena riittävän laadukasta tulosta. Käsitteiden mukaan on olemassa molempiin luokkiin kuuluvia yrityksiä.

En usko, että prosessiosaaminen on taitavalle "sankarisuunnittelijallekaan" huono asia, vaikka hän ei sitten työssään näitä taitoja ehkä tarvitsisikaan. On kuitenkin hyvä ymmärtää, että tämä on yksi tapa, jolla asioita reaalityöskentelyssä usein järjestetään.

Mutta, kyllä, hyvä näkemys on olennainen osa taitavan suunnittelijan ammattitaitoa. Tämä syntyy usein varmaankin hieman pidemmän ajan kuluessa. Syntymästään saakka sepän taidoilla varustettuja ihmisiä lienee harvemmassa.

Käytettävyyssopinnot prosessia korostaessaan tuntuvat valmistavan vain pahimpien virheiden välttämiseen, eikä loistavien käyttöliittymien luomiseen.

Tämä näkökulma nähdäkseni rajoittaa käytettävyyssopinnot vain käytettävyyden arviointiin. Käytettävyyssopintoihin kuitenkin kuuluu myös käyttäjätutkimusta, joka luo edellytyksiä innovatiiviselle ajattelulle, ja käyttäjakeskeistä konseptisuunnittelua, jossa avautuvat mahdollisuudet myös "loistavien käyttöliittymien luomiseen" ja niiden ideointiin. Myös yhteistoimintamme Käy-

tettävyyskoulun kautta Taideteollisen korkeakoulun kanssa antaa mahdollisuuden saada opintoihin osia "taiteellisemmas-takin" suunnasta, jossa perinteisesti on ehkäpä osattu reippaammin irroittautua myös olemassaolevien ratkaisujen ikeestä.

Varsin epämotivoivaa, ottaen huomioon että pahimpien virheiden välttämisen pitäisi onnistua maalaisjärjellä. Ja jos katsoo sitä itsellään olevan, niin käytettävyysopinnoista ei sitten olekaan mitään hyötyä. Vai eikö Floridan vaalilippusekaannusta olisi mielestäsi vältetty maalaisjärjellä?

Monia asioita on toki hyvä ja tärkeääkin analysoida jälkikäteen monelta eri näkökantilta. Floridan vaalilippusekaannus kuitenkin tapahtui, eikä siihen suunnitteluprosessiin liittynyt "maalaisjärki" riittänyt estämään ongelman syntymistä. Vastaavalla tavalla on edelleenkin kohtuullisen helppoa törmätä tietojärjestelmiin, joiden käyttö todellisessa käyttötilanteessa on hankalaa tai suorastaan mahdotonta. Se, että tällaisia järjestelmiä ja käyttöliittymiä nykylaajuudessa on, on mielestäni osoitus, että aivan pelkällä maalaisjärjellä suunnittelu ei kuitenkaan vielä laajassa mitassa optimaalisesti onnistu.

Käytettävyysongelmat saattavat räi-

Floridan vaalilippusekannus kuitenkin tapahtui, eikä siihen suunnitteluprosessiin liittynyt maalaisjärki riittänyt estämään ongelman syntymistä

keimmissä tapauksissa varmasti olla joidenkin näkökulmasta "ilmeisiä" ja maalaisjärjellä ratkottavissa. Ja terveen maalais- tai

kaupunkilaisjärjen käyttö onkin enemmän kuin suotavaa monissa asioissa, myös käyttöliittymäsuunnittelussa. Hankaluuksia kuitenkin syntyy tilanteissa, joissa asiat muuttuvat esimerkiksi suunnittelijalle "ilmeisiksi" ja itseltään selviksi, eivätkä ne sitä käyttäjälle kuitenkaan ole. Tätä suunnittelija ei itse havaitse. Tällöin joudumme tilanteeseen, jossa suunnittelija voi helposti kehittää käyttöliittymää, joka on hänelle itselleen "ilmeinen", mutta esimerkiksi sisältää todellisessa käyttötilanteessa laitteen äärellä olevalle käyttäjälle täysin käsittämättömiä asioita. Näkökulma, osaaminen, kokemustausta, vaihtelevat fysiologiset ominaisuudet ja monet muut seikat vaikuttavat siihen, miten käyttöliittymä tulkitaan ja miten sitä kyetään käyttämään.

Tällaiset tilanteet ovat varsin monisyisiä ja hyvin hienovaraisetkin asiat voivat vaikuttaa ratkaisun toimivuuteen. Vaikka meistä joskus tuntuisi siltä, että asia on itsestään selvä, se ei välttämättä sitä ole. Tämän asian tarkastelussa voidaan käyttää esimerkiksi käyttäjätutkimuksen menetelmiä. Jostakin on saatava suunnittelun käyttöön faktoihin poh-

Marko Nieminen olettaa, että Floridan vaalilippusekannuksella oli käytössään maalaisjärkeä, kuten kuvan amerikkalaisilla maanviljelijöillä.

jautuvaa tietoa siitä, millaiset ratkaisut ovat mahdollisia ja toimivia. Itsestään tämä tietous ei synny ja rakennu.

Toinen kysymys: mikä on lempi tietokonepelisi?

Vau, tätäpä ei olekaan minulta kysytty, vaikka entinen työhuonetoverini Jyrki J.J. Kasvi lienee tämän teema-alueen erikoisasiantuntija suorastaan maan korkeimmalla tasolla :)

Olen nykyään aika huonon tietokone-

pelien pelaamisessa. Aikaa kun menee kovin paljon moniin muihinkin asioihin. Viimeksi taisin pelata ihan perinteistä Afrikan tähteä nuorimmaisen tyttäreni kanssa muutama ilta sitten. Vuonna 1989 totesin, että tietokonepelit ovat aivan liian addiktoivia ja siksi minulle vaarallisia :)

Muistan aloittaneeni pelaamisen 1970-luvun TV-peleillä, joista tennis oli hurjan jännittävä kaksinpeli, jota pelattiin pu-

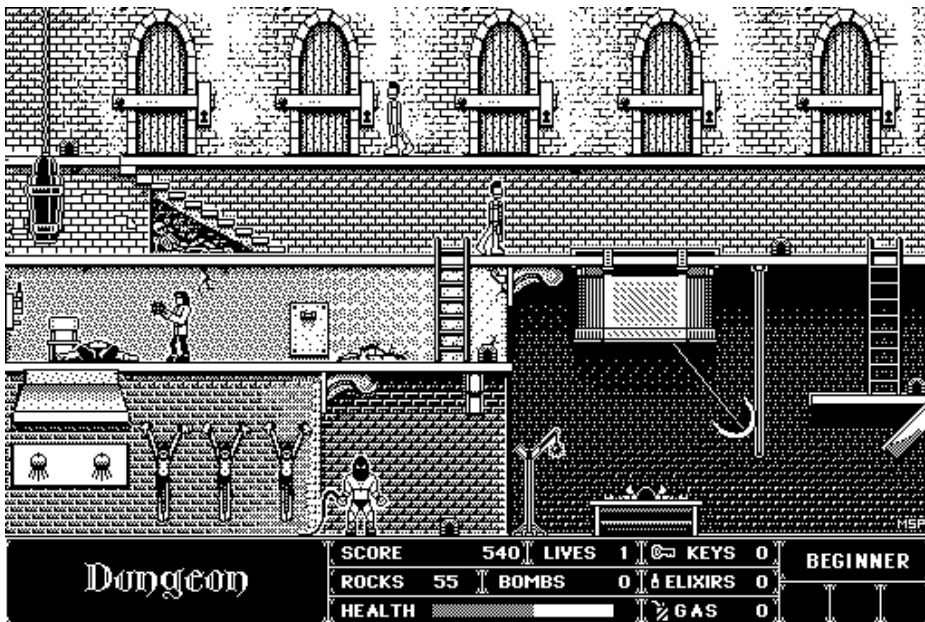
Dark Castle

naisen mustavalkoista kuvaa näyttävän ASA-merkkisen matkatelevision äärellä. Sittemmin kaverini saivat käsiinsä pienen Gameboyn kokoisen Donkey Kong -pelin, jota välitunneilla ihmeteltiin.

Mutta ehkä merkittävin on tuo 1980-luvun loppupuoliskolla Apple Macintoshissa pelaamani Dark Castle -niminen peli. Sen alkukuvan linna salamointeineen ja urkuintroineen, Bachin Toccata & Fuga, on jäänyt lähtemättömästi mieleeni. Seikkailu lepakoita ja rottia vilisevässä linnassa ei ottanut päättyäkseen lain-

kaan, jonka johdosta taisi joku tenttikin mennä sivu suun. Pelottava kokemus ;)

Ehkä tämän johdosta pelasin 1990-luvulla enää kovin vähän, Wing Commanderia hiukan. Nyt pelaamiseni kyllä rajoittuu enemmänkin jälkikasvuni nettipelaamisen seurantaan ja ymmärtämiseen. Steamin olen itselleni kyllä asentanut, mutta syynä on kuitenkin se, että pääsen keskustelemaan lasteni kanssa chatin kautta. Pelejä en Steamista ole itselleni lataillut.

Dark Castle. Yksikään hahmoista ei näytä Marko Niemiseltä.

KESÄTYÖ KIIKARISSA?

TIEDÄTKÖ JO MIKÄ ON SEURAAVA SIIRTOSI?

ÄLÄ MIETI YKSIN.

Tukenasi ja turvanasi on TEKNIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK.

Tarjoamme jäsenetuina:

- Oikeudellista neuvontaa
- Työsuhteeseen oikeusturva- ja vastuuvakuutuksen
- TEKrekryn urapalvelut
- Lehtiä, tutkimuksia, oppaita ja muita julkaisuja
- Mahdollisuuden työttömyyvvakuutuskassaan (IAET-kassa)

Lisätietoja ja maksuton opiskelijajäsenyys osoitteesta:

www.tek.fi/opiskelijat

Teitä naisia ajatellen

Viime aikoina poliittisissa keskusteluissa on noussut esiin lähinnä niin kutsuttu sovinismi ja seksuaalinen ahdistelu. Jonnekin on unohtunut tämän lastentarhan todelliset toimet. Joten miksi ihmeessä niitä nostettaisiin vastakaan esille?

Urosten käyttäytymiselle on vähintään luonnollista osoittaa fyysisesti näkyvää kiinnostusta naarasta kohtaan. Varsinkin nisäkkäiden joukossa urokset osoittavat mieltymyksiään esimerkiksi haistelemalla sukupuolielimiä. Urosten hintahtava keikistely sen sijaan on tyypillisempää lintu- ja kalalajeille. Ihminen on kuitenkin nisäkäs, joten luonto kutsuu urosta tutkimaan perusteellisemmin naaraan genitaaleja. Mutta mitä eduskunnan tulisi tehdä? Tulisiko koirille ja ihmisille julistaa samat oikeudet? Ei sentään, koska emmehän me ole eläimiä.

Me olemme opiskelijoita, joten puhutaan hieman opintotuesta. Eduskunta teki puolittaisen parannuksen viime vuonna tukiin. Tulorajat nousivat yhdessä tuen kanssa. Opintotuki ei kuitenkaan ole linjassa normaalin tulorakenteen

Kirjoittajan mielestä naisen euron pitäisi olla 80 senttiä myös opintotuessa.

kanssa. Joka vuosi valtamediat nostavat esille vallitsevan totuuden naisten ja miesten palkkaeroista. Naisen euro on työelämässä 80 senttiä. Tämä tasa-arvon ilmentymä ei ole kuitenkaan integroitunut vielä opiskelijoiden elämään. Opintotuessa naisen euro on euro. Myös Kelan ateriatuessa naisen euro on euro. Tämä ei ole pelkästään vääryys miehiä kohtaan vaan tekee hallaa myös naisukupuolelle. Mikäli naiset tottuivat jo opiskeluaikoina samaan palkkatasoon miesten kanssa, eivät he kykene työelämässä sulattamaan elämän realiteetteja.

Puheenjohtaja

Akateemiset naistenvihaajat

Urosten hintahtava keikistely on tyypillisempää lintu- ja kalalajeille

ps.: Kukalle saa lähettää vaikka kuinka negatiivista, angstista ja epärakentavaa palautetta. Hyvä jos välitätte lähettää. -pt

Kohulista

1. Laura Liukkonen
2. Hanna Björkstrand
3. Anna Törrönen
4. Maria Viitanen
5. Niina Varonen
6. Maija Lagerstam
7. Anu Tarvainen
8. Viivi Kylämä

Nuoret hommiin!

Olisi mukavaa, jos Kukalla olisi enemmän tekijöitä. Kukka olisi parempi lehti, jos siinä olisi enemmän lyhyitä juttuja laajemmalta tekijäkaartilta.

Yleensä ihmisten saaminen osallistumaan vaatii henkilökohtaisen pyynnön. Itse en hengaille hirveästi koululla enkä ole hirveästi yhteyksissä -05, -06 ja -07 -vuosikursseihin, joista ei (seurauksena) ollut yhtään toimittajaa tässä lehdessä. Paitsi Saara mutta se ei palauttanut juttua ajoissa. Olisi hyvä, jos joku nuorempi haluaisi toimittaa vaikkapa 2. päätoimittajan virkaa ja innostaisi näin tuoreempia vuosikursseja tekemään juttuja.

Sekään ei olisi tarpeellista, jos ihmiset olisi omaaloitteisempia. Kun jengi on infoporukalla bissellä, on varmaa että esille nousee asioita, joista voisi hyvin tehdä jutun Kukkaan. Ne jutut pitäisi saada sieltä pöydästä tänne lehteen. Ei

Kohulista

1. Juho Vehviläinen
2. Jarno Marin
3. Johannes Nyman
4. Ville Toivonen
5. Lauri Närhi
6. Antti Vuorela
7. Antti Kumpusalo
8. Juho Makkonen

pitäisi olla vaikeaa. Juttuja voi tehdä ilman että etukäteen puhuu mulle niistä. Kyllä ne hyvät jutut julkaistaan.

Juho Ojala

**"Me [infolaiset] ollaan tosi nörttejä vaikei ees tarvis."
-Mikko Porkola**

Battleship

Takakannen Battleship-pelissä on tavoitteena selvittää, miten ruudukon alla olevat laivat ovat sijoittuneet ruudukkoon. Ruudukon reunoilla olevat luvut ilmaisevat, kuinka monessa kyseisen pysty- tai vaakarivin ruudussa on alus tai (ruudun kokoinen) pala alusta. Ongelma on NP-täydellinen.

